

- Martin:** Jeg har ikke snakket med manden i flere måneder, selvom jeg ihærdigt har prøvet at komme i kontakt med ham. William skylder mig penge fra vores tidligere virksomhed, og det har I selvfølgelig undersøgt - og ja - gu' fanden har jeg været sur over det.. Når det er sagt, betyder det selvfølgelig ikke, at jeg går ud og slår manden ihjel! For helvede altså. Så ville jeg jo aldrig få mine penge. Jeg har ikke brug for at have sådan nogle beskyldninger på mig. Det er kun et spørgsmål om tid, før jeg bliver ringet op af Ekstra Bladet. Jeg har ingenting at skjule!
- Afhører:** Det er godt at høre, at du ikke har noget at skjule. Så tænker jeg ikke, at du har noget imod at fortælle, hvad du lavede natten til i dag?
- Martin:** Selvfølgelig ikke. Jeg havde lidt tømmermænd fra dagen før, så jeg sov længe og tog i min vens sommerhus på Sankt Helene vej om eftermiddagen, hvor vi grillede og drak øl. Ved 21-tiden gik vi ned mod byen til Kroen. Jeg kan godt lide at være der. Der føler jeg, at jeg kan være i fred fra alle de pressefolk. Efter et par timer faldt jeg i snak med en sød pige, og vi endte med at gå hjem til hende. Hun boede i et skønt lille hus lidt uden for centrum. Jeg hader at vågne op med dem, så da hun var faldet i søvn, tog jeg en taxa hjem til hotellet.
- Afhører:** Hvad tid tog du til hotellet og hvilket hotel?
- Martin:** Her hvor vi er nu. Byens badehotel. Her bor jeg altid et par dage, når jeg er i byen. Jeg kan simpelthen ikke huske hvad tid, men solen var da ikke stået op endnu.
- Afhører:** Vidste du, at William led af slem jordnøddeallergi?
- Martin:** Ja, gu' fanden vidste jeg det. Men det var nærmest Williams første replik til alle han mødte, og vi har jo haft en virksomhed sammen, husker du nok?
- Afhører:** Tak for din tid. Du hører fra os.

Afhøring afsluttet